

Motion till riksdagen

1988/89:Fi14

av Iréne Vestlund (s)

med anledning av prop. 1988/89:47 om vissa ekonomisk-politiska åtgärder, m.m.

Genom riksdagens beslut att fastställa ramar för tillstyrkan av förhöjt låneunderlag och tilläggs lån för ombyggnad av kulturhistoriskt värdefulla bostadshus har ett viktigt instrument skapats för att rädda äldre bostadsmiljöer och enstaka hus, framför allt i våra stadskärnor. Med den inriktning som ombyggnadsverksamheten haft sedan tillkomsten av det kulturhistoriskt motiverade lånestödet har de bostadspolitiska målen till väsentlig del sammanfallit med det kulturpolitiska målet att bevara värdefull äldre bostadsbebyggelse.

Lånestödet har fått en fundamental betydelse för långsiktig bevarandeplanering med upprustning av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse i vårt land. Efterfrågan på dessa typer av lån har hela tiden kraftigt ökat och ramarna har successivt vidgats genom riksdagens beslut. Lånen har inneburit att ett stort antal kulturhistoriskt värdefulla byggnader räddats från rivning och att ombyggnader kunnat ske på ett kulturhistoriskt riktigt sätt.

I den av riksdagen under våren antagna propositionen om kulturmiljövård framhölls byggnadsvården som ett prioriterat område och att lånestödet var en viktig väg att kanalisera den statliga byggnadsvården. För kontinuitet i verksamheten är det väsentligt att stabiliteten i detta stödssystem kan garanteras.

Propositionens förslag innebär att räntan för statliga bostadslån till ombyggnad mer än fördubblades. Avsikten är att minska antalet ombyggnader genom att begränsa subventionerna inom detta område till förmån för nyproduktion av bostadshus.

Ett genomförande av förslaget innebär att grundförutsättningen för upprustning av kulturhistoriskt värdefull bostadsbebyggelse rubbas. I kulturmiljövårdens bevarandearbete innebär detta att kulturhistoriska byggnader ej kommer att kunna räddas p.g.a. otillräckliga finansieringsmedel. Förslaget strider därmed mot intentionerna för lånestödets roll inom kulturmiljövården. Det vore olyckligt om ett långsiktigt bevarandearbete för vår kulturhistoriskt värdefulla bebyggelse drabbades av kortsiktiga konjunkturpolitiska åtgärder vilket skulle bli ett resultat av propositionens förslag.

Ett sätt att tillfälligt dämpa konsekvenserna av det nu föreliggande förslaget vore att vidga ramen för tilläggs lån på samma sätt som för bostadshus yngre än 30 år.

Hemställan

Mot. 1988/89

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

Fi14

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen redovisats beträffande kulturhistoriskt värdefull bebyggelse samt om behovet av åtgärder för att vidmakthålla det långsiktiga arbetet på detta område.

Stockholm den 16 november 1988

Irène Vestlund (s)